

Politika ekmek kavgasıdır.

Sömürücüye

Y U M R U K

Onbeş Günlük Siyasi Gazete

«Herhal yakındadır Yaşanacak günlerin en güzelleri»
İşçi köylü sen ken din meclise girdiğin zaman

450 Milletvekili, 150 Senatörü olan ve günlük masrafı beşyüzbin lirayı bulan Parlamento açıldı

Millet Meclisi ve Senatoda çoğunluğu olan Adalet Partisi iki seneden beri iktidarda olduğu halde emekçi halkımızın yararına tek kanun çıkarmadı.

Parlamento 1 Kasım 1967 çarşamba günü açıl mıştır. Bu yılki çalışmalar, Millet meclisinin ikinci dönem üçüncü çalış ma yılı cumhuriyet sena tosunun ise birinci dönem son çalışma yılı olacaktır.

Meclisler ayrı, ayrı toplanarak, ilk önce baş kanlarını ve başkanlık di vanlarını seçeceklerdir.

Çok partili döneme girişinden (1946) bu yana sen ben kavgası şeklinde geçen meclis çalışmaları Ancak 1961 anayasasının kabulü ile parlamentoya girebilen emekçi halkımı zın temsilcilerinin parlamenta çalışmalarının katılmasıyle gerçek hüviyeti ni bürünmeye başlamıştır.

İki seneden beri tek başına iktidarda bulunan Adalet Partisi emekçi hal kımızın yararına tek kanunu çıkaramamış, hatta böyle bir çalışmaya yanaş mamıştır. Nasılki kendi sinden evvelkiler hak için çalışmamışlarsa A.P. de halk için çalışmamıştır ve çalışamazda. Çünkü; Derdin sahibi onlar değil dir. Halkın gerçek temsil cileri onlar değildir.

Emekçi halkımızın parlamentodaki tek temsil cisi Türkiye İşçi partisidir. İlk defa 1965 seçimle ri ile parlamento kürsüsü ne çıkabilen işçiler ve işçiden yana aydınlanır, mec lise sundukları 14 kanun teklifi ile bu bozuk düzenin karşısına çıkmışlardır. Bu kanun tekliflerinde; Lokavt (işverenin iş yerini kapatması) yerilmiş ve kaldırılması isten miş; Toprak reformu yapılması istenmiş.

Tasarruf bonosunun tamamen kaldırılması istenmiş, işsizsiz sigortası nın derhal kurulması tek lif edilmiş, İlk okul öğrencilerinin okul malzeme sinin devlet tarafından karşılanması istenmiş, ver gi adaletsizliğinin kaldırılarak az kazanandan az çok kazanandan çok vergi alınması istenmiş.

Fakat çoğunlukta olan patronlar, avukatlar, toprak ağaları, tüccarlar, ithalatçı ve ihracatçılar, mü dürler, toptancılar yani ça lışmadan parasıyle para kazananlar ve refah içinde olanlar kendi aleyhlerine işçiler ve köylüler lehine olan bu kanun tekliflerini gündeme bile almamışlar dır.

Bunun yerine işçi hak larını kısıklayan 931 sayı lı iş kanunu çıkarilmış işçi hakları kuşa çevrilmiştir,

(*Devamı 4 ncü sahifede*)

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar Iğdırda konuştu

Adalet partili iktidarı ağaların, şehirli serma yedar sınıfların servet ve nufuzlarını katmetleştiren icraatı ile devlet çarkını fukara halk aleyhine dön dürmektedir. AP. iktidara geldiğinden bu yana işçisi, köylüsü küçük esnafı, arkasız memuru ile bütün halk sınıf ve zümrelerinin hayat şartları son derece ağırlaşmıştır. Fukaralık, işsizlik artmıştır.

Doğu illerimizde yaşayan halkın durumu perişandır. (sermaye-emek münasebetleri seminerine) gönderdiği mesajında baş bakan, işçi haklarının daha da kısıtlanması cihetine gidileceğini gösteren fikirler ileri sürmektedir. İşçilerin üctenlerine zam istemesinin karşısına çıka rak; Bunun işletme verim liliğini tahrip ettiğini, ya ni, patronların kârı azaldığını iddia etmiş ve yüzündeki maskeyi atmıştır.

Fukara işçinin üç beş kuruşluk zam istediğinin anayasaya aykırı olduğunu iddia etmek gafletinde bulunmuştur.

İşçiler, köylüler, devlete, anayasaya sahip çık maktan, politika da bilinç li ağırlığınızı koymaktan başka kurtuluş yolu yoktur.

Düzen ters olunca

Çok partili parlamento hayatına erişileli beri Türk Siyasi hayatının bir türlü istikrar bulamayışı nın ana sebeplerini her önüne gelen bir başka çeşit eleştirmektedir.

Kimimiz siyaset adam larımızın ahlaksızlığına ka dar işi vardırırken, kimimiz de işin dini yönünü ele almakla işlerin islami açıdan çok daha kolaylık la hal yoluna konabileceğini hayal ededururuz.

Münevver ihanetinden tutunuzda, kesif cehalete kadar herkes bir reçete takdim etmektedir.

Oysaki Türkiyenin so runları onan ve nede ötekinin etkisinden tamamen uzakta olup, parlamenter kuruluşa ters gidişin feci yanlışlığında aranmalıdır.

Nasıl mı?

Bir kerre, yüzlerce kö yün tapu senedini cebinde bulunduran bir milletveki toprak reformu kanununa el kaldırırmı? Meclis bun larla doludur.

Dokuz on gemi sahibi bir armatör deniz iş kanununu deniz işçisinin lehinde ve dolayısıyla ken di aleyhinde meclisten ge çirirmi? Çocukmudur?

Bir düzine sayıda ma den ocağı işleten bir maden patronu işçinin yarar lanacağı bir iş kanunu çıkartırmı? Kendi kârını ken di eliyle itermi?

Fabrikasında ve diğer işyerlerinde yüzlerce binlerce, işçi-ırgat çalıştıran bir patron mebus olunca, sendika ver grev kanunla rına bile bile el kaldırırmı? biriken milyonlarını sana aktartırmı?

O halde mesele yok demektir.

Bizim meclisimizi düşününüz. Orada kaç işçi var? Orada kaç denizci var? Orada kaç tarım ame lesi var? Bırakınız bunları orada kaç köylü var? Yok değilmi?

O halde kendi temsilcin almayan bir parlamen tonun sana ne vermesini bekliyorsun?

Diriler kendi evlerini ölülerle değiştirirmi?

Toklar elindeki lokmayı açlara taksim ederek kendisi aç kalmağa razı olurmu?

Kim sırtındaki paltoyu kış günü çıkarırda fakirin sırtına örter?

Onun içindirki kuman da kademesini ele geçirmedikçe,

Suyun başını tutmadıkça,

Geminin dümenine biz zat geçmedikçe,

Sofrayı kendi elinle kendin kurmadıkça.

Açıkçası kendi meclisine bizzat kendin dolma dıkça kendini aldatmaktan başka bir adım ileriye gidemezsin. Bunu hiç unutma ve zamanı gelince toparlan.

FİSKE:

Bir hatırlatma

Nasrettin hoca bir gün evinin damından düşer.

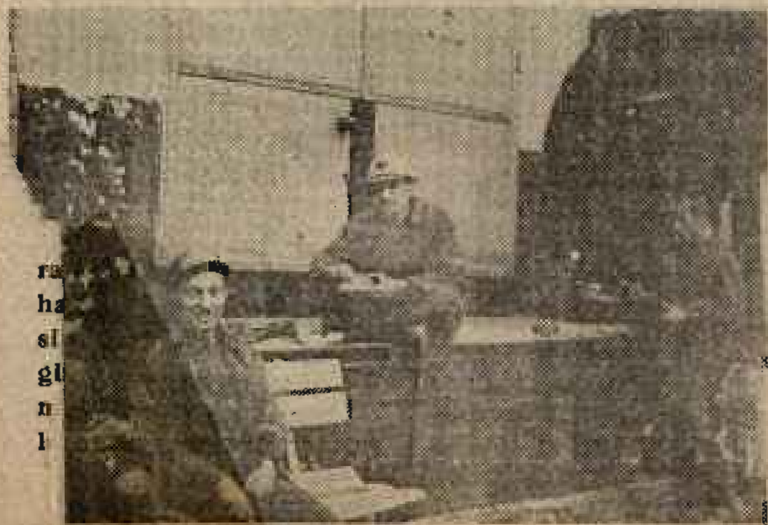
Külçe halinde evine kaldırılır. Kendisine sorarlar.

— Hoca sana bir tabip getirelim..

— Yok olmaz!..

— Kırıkçı getirelim!..

— Hayır, hayır! Bana damdan düşmüş bir adam getirin. Benim derdimden ancak o anlar, der


Oylarımızı alanlar yemeğe buyurun!

İşçiler Partileri çatısı altında örgütlenmelidirler

Sina ÇILADIR

Patronların düdüğünü öttüren sendikaların yöneticileri (bu arada sözgelimi Zonguldak Maden İşçileri Sendikası yöneticileri) işçiye sık sık şu öğütte bulunurlar.

Sen tarafsız kal, hiç bir partiye girme. Tek amacın yövmiyeni artırmak olsun, Eğer böyle hareket edersen sonunda kazançlı çıkarsın...

Bu tekerleme, aslında emekçi sınıfın iliğini kurutan Patronlarla onların dışarıdaki işbirlikçilerinin bir afyonudur. İşçiler kendi sınıflarının çıkarlarını savunmak için, kendi partilerine yani TİP'e girmiyecekler; böylece de patronlar, onların dışarıdaki işbirlikçileri ve patronların maşaları olan sendika yöneticileri keselerini alabildiğine şişirecekler, işçinin iliğini alabildiğine kurutacaklar..

Böylesi bir öğüt (!) karşısında söylenecek tek söz vardır:

Alan da kaçan mı:

İşçinin siyasete atılmasını, yani kendi partileri olan TİP çatısı altında örgütlenmesini istemeyenler, aynı zamanda bugünkü düzenin yani AP'nin ve onun ekonomik yönetimi olan kapitalizmin ya mensupları yada şakşakçılarıdır. Kapitalizm ise, hepimiz biliyoruz, hayatlarını emeklerini kiralıyarak sürdüren emekçi sınıfın sırtından kâr sağlamak için yaratılmış bir düzendir.

Diyelim ki işçiler, patronların adamı olan sendikacıların öğütlerini tutu ve kendi partileri çatısı altına girmedi, oy'larını mevcut sömürü düzenini sürdürmek için kullanıyorlar. Ve yine diyelim ki işbaşında bulunan hükümet, kendi adamları olan sendikacılarla anlaşarak işçinin yövmiyesini artırdı; taban ücreti sözgelimi 10 liradan 15 liraya çıkardı. Bu halde işçinin hayat seviyesinde bir yükselme olacak mıdır? HAYIR. İşçi yine sabahtan akşama dek alın teri ni su gibi dökecek, verem olasıya' güçsüzlükten ölesiye çalışacak ve bunun karşılığında aldığı para ile karnını bile güç doyuracak, çoluk çocuğuna haftada bir kez olsun et alamıyacaktır... Çünkü; İşçinin yövmiyesi alavere dalavere hesabı artırılacak ve bir yandan ücret artırılırken öte yandan fiyatlar yükseltilecektir. Bu oyun, kapitalist düzenin en rezil oyunudur ki Türkiye'de yıllardır sürüp gitmektedir.

Öyiese ne yapmak gerek?

Yapılacak tek şey, tüm işçilerin kendi partileri yani TİP çatısı altında toplanarak demokratik yollardan kendi haklarını bizzat kendileri aramalarıdır İşçiler kendi partileri çatısı altında toplanır ve bir güç haline gelirlerse Türkiye'deki kap-kaç düzeni, yani sömürücülük ve tüm ekonomik rezillikler son bulacak, işçi, alnından sızan terin karşılığını tam olarak alacaktır. Ve böylece de hak ettiği şekilde giyinecek, yiyecek, çoluk çocuğunu besleyecek yılda hiç değilse 15 gün evcek tatil yapacak, hepsinden önemlisi Türkiyeyi yabancı sömürücülerin ahtapot gibi emen hortumlarından kurtarmış olacaktır.

Türk işçisi, bu arada tabiî Zonguldak işçisi, Türkiyenin emekçilerden yana olan tek partisi TİP in çatısı altında toplanmalıdırlar. Ve kendilerine «Sen yövmiyeni artırmaya bak..» türünden sözler edenlere hemen şu cevabı vermelidirler:

Alan da kaç mı?

Sömürülmekten kurtuluşun başka yolu yoktur.

HUKUK KÖŞESİ:

Kıdem tazminatı

Sabri ERYILMAZ Avukat

Hemşerim,

Bugün, madende çalışan işçilerin «İÇERİ HAKKI» dedikleri kanu ni adı «Kıdem Tazminatı» olan konuyu son çıkan 931 sayılı yeni İş Kanunu ve Toplu İş Sözleşmesi maddelerine göre açıklamağa çalışacağım.

I. KIDEM TAZMİNATI NEDİR: Kıdem Tazminatı, iş akdinin işletme tarafından fesih edilmesi (işletmenin işçiyi istop etmesi) halinde işçiye ödenen tazminattır. Yani E.K.İ. herhangi bir sebepie işçisinin işine son verirse, işini istop ederse eski çalışmalarına karşılık olarak toptan bir para öder ki buna Kıdem Tazminatı denir. «İçeri Hakkı» denilen para budur.

II. KIDEM TAZMİNATI KİMLER ALABİLİR: Kıdem tazminatı alabilmek için çalışmış olmaktır. Üç yıldan az çalışmış olanlar bu tazminatı alamazlar. Bu şekilde en az üç yıl çalışmış olan bir işçi aşağıda saydığım sebebler dolayısıyle işten ayrılırsa daha doğrusu işletme onun işine son verirse kıdem tazminatı alabilir.

1) İş bitimi sebebiyle, Eğer işletme herhangi bir iş yerini kaldırır ve artık burasını lağvettim deyip orada çalışan işçilerin işine son verirse, üç yıldan fazla çalışmış olmak şartiyle bu işçilere kıdem tazminatı ödemek zorundadır.

2) İşçi fazlalığı sebebiyle: E.K.İ. bir iş yerinde çalışan işçilerini fazla bulup bunlardan bir kısmının işine son vermek isterse kendilerine kıdem tazminatı ödemek zorundadır.

3) İşçinin vücudundan istifade edilmesi: İş kazası veya meslek hastalığı sebebiyle çalışmıyacak derecede malül duruma düşen bir işçiyi E.K.İ. isterse işten çıkarır ve fakat eski çalışmalarına karşılık olarak kıdem tazminatı öder.

4) Yaş haddi sebebiyle: İşletme yer altında çalışan işçileri elli yaşını, yer üstünde çalışan işçileri altmış yaşını doldurunca, onları emekliye ayırıp işlerine son verebilir. Ve kendilerine kıdem tazmi-

Devamı 3 de

Ger-Çek

Sosyalizm ve Kapitalizm de ahlak

Hüsamettin GÜVEN

Biz Türk SOSYALİSTLERİ öteden beri kapitalizmin ahlaksızlık rejimi olduğunu İşçi, Köylü kol kola kendi meclisinde ekseriyeti temin ettiği gün bu ahlaksızlıkların son bulacağını ısrarla söylemekteyiz.

Biliyoruzki, insanın insan tarafından sömürülmesi, yani bir kaç kişinin hiç bir iş yapmadan işçi ve köylünün emeğiyle servet sahibi olması iktisadi bakımdan ahlaksızlıktır. Hele bu zengin sınıf kâr için insan sağlığınıda sömürmesi bunun tipik örnekleridir.

Biz burada daha çok kişisel ahlaksızlıklarını ortaya dökmek mecburiyetindeyiz. Ve diyoruzki memleketimizde ahlaksızlığın kaynağını bunlar idare etmektedirler.

Evvela anadolunun yoksul ve fakir ailelerden hizmetçi diye genç daha doğrusu çocuk yaşta kızlarımızı alırlar ve kendilerine iyi bir hayat vadederek hizmetçi olarak kullanırlar. Demek oluyorki bu ahlaksızlıklarıyle bir nevi kölelik düzenide kurmuş olurlar. Çünkü kendi karıları elleri manikürlü, dudakları çiğ çiğer yemiş sırtlan gibi, kan boyalı olacağından elbetteki evlerinde iş yapamıyacaklardır. Sonra sırtlan yavrusu gibi bu yaratıklarında ayrıca partileri vardır. Tabiiki bu partilerine Kokteyli parti derler Orada ayakta durarak yer içer kendilerince dans ederek eğlenmiş olurlar. İşte bütün bunları yapan bu zavallılar aynı zamanda sosyalistlere *ahlaksızda derler.*

Düşünün bir kerre, Büyük şehirlerin bar ve pavyonlarında hiç zengin kızı düşermi? Düşmez elbet. Onlar kızlarını oraya verirlermi? Ama türlü vaadlarla ve iyi istikballe iğfal ettikleri Anadolunun saf ve temiz kızlarını bu gibi ahlak kaideleriyle bağdaşmıyan yerlere verirler. Bu mudur onların ahlak telakkıleri.

Kendi kızlarının yaptıkları iğrenç hareketleri bile gazetelerde gözleri bantlı ve isim yerine uydurma iki harf koyarlar. Eğer bu kız bir işçi *köylü kızı ise adını soyadını* değil bütün sülalesinin ismini teşhir etmekten sanki zevk alırlar Bir sözcük vardır; Zenginin ölümü dünyaya şan olur, Fakırınsa yukarıda arzettiğimiz durumu şan olur. Kim yapar bunları elbetteki Kapitalist denen Zengin sınıf ve onun uşakları.

İşte, SOSYALİZM bir idarenin kurulacağı TÜRKİYEMİZDE bütün bu edepsizlikler kalkacaktır. İnsanlar çalışarak kendi ürettiklerinin bedelini kendileri alacağından kimseye kul köle olmıyacaklardır. Bizce ahlak budur. Onlar kimdir ki; onlara hizmetçilik yapacak TÜRK kızları. Yok artık bu düzeni değiştireceğiz. Herkes şeref ve haysiyetinin kıymetini onlar kadar bilir. Onlar para kazanmak için her türlü ahlaksızlığa tenezzül ederler. Ve üstelik Türk sosyalistlerine ders vermeğe kalkarlar. Geçmiş ola kapitalist ve uşakları.

Anayasa ile Türkiye İşçi Partisinin vicdan ve Din hakkındaki görüşlerinin karşılaştırılması

IV. Düşünce ve inanç hak ve hürriyetleri:

a) Vicdan ve din hürriyeti:

MADDE 19—Herkes, vicdan ve dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Kamu düzenine veya genel ahlâka veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmıyan ibadetler, dinî âyin ve törenler serbesttir.

Kimse, ibadete, dinî âyin ve törenlere katılmaya, dinî inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz. Kimse, dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz.

Din eğitim ve öğrenimi, ancak kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de kanunî temsilcilerinin isteğine bağlıdır.

Kimse, Devletin sosyal, iktisadî, siyasî veya hukukî temel düzenini, kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasî veya şahsî çıkar veya nüfuz sağlama amaciyle her ne suretle olur sa olsun, veya din uygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz. Bu yasak dışına çıkan veya başkasını bu yolda kışkırtanlar yetkili mahkemece ve siyasî partiler, kanuna göre cezalandırılır; dernekler, Anayasa Mahkemesince temelli kapatılır.

VIII. VİCDAN, DİN, MEZHEP ve DÜŞÜNCE HÜRRİYETLERİ, LÂİKLİK İLKESİ A. VİCDAN, DİN, MEZHEP ve DÜŞÜNCE HÜRRİYETLERİ

Türkiye İşçi Partisi yurttaşın vicdanî, dinî ve felsefî inanç ve mezhep hürriyetine içtenlikle saygılıdır ve herkesin de mutlaka saygı göstermesini ister.

Kamu düzenine, genel ahlâka, veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmıyan her türlü ibadet, âyin ve dinî tören serbestir. Hiç kimse ibadete, dinî âyin ve törenlere katılmaya, dinî ve felsefî inancını açıklamaya zorlanamaz. Hiç kimse dinî ve felsefi inançlarından dolayı kınanamaz ve baskı altına alınamaz.

Türkiye İşçi Partisi düşünce ve söz hürriyetini demokratik hayatın temel şartlarından sayar ve bu hürriyeti halkın günlük hayatında gerçekten yararlandığı bir hak hâline getirmeyi taahhüt eder.

Herkes felsefî, siyasî ve ilmî; kısacası her türlü düşüncesini söz, yazı resim veya başka yollarla, tek başına ve toplu olarak açıklayabilir ve yayabilir.

B. LÂİKLİK İLESİ

Gericilik ile savaşta lâiklik, yeni Türkiye'nin vaz geçilmez bir ilkesidir. Türkiye İşçi Partisi gericilik ile mücadeleyi asla din ile mücadele şeklinde anlamaz; bununla beraber Devleti din temellerine dayanan geri bir toplumun, çağdaş uygarlığa ulaşmak için gerekli düşünce ve hukuk sistemine kavuşamayacağı da bir gerçektir. Bu sebeple dinin, devlet işlerinin temeli olmaktan çıkarılmış ve kişilerin vicdanında kutsal ve gerçek yerini bulmuş olması Cumhuriyetimizin dayandığı temel bir devrimdir.

Kimse, devletin sosyal, iktisadî, siyasî veya hukukî temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma, politik ve şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacı ile her ne suretle olursa olsun, dinî veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz.

İşçi Köşesi.

Bende sizin gibi bir işçi olarak sömürenlerin neden zengin, sömürülenlerin neden, fakir olduğunu pek yakından anlamıyom, sizlere kısaca bu yazımda anlatıyorum.

Bu gün osmanlı imparatorluğunda olduğu gibi halk ikiye ayrılmış, birisi zengin diyeri fakir. Zenginler okumuş yüksek mevki kazanmışlar. Fakirlerden bazı gözü açık olanları hırsızlık yaparak ticaretle uğraşmağa başlamışlar.

Sonrada kendi işlerine sığamayıp birbirlerine efelik yapmak için partiler kurmuşlar. işçiden yanayız diyorlar hayır bunlar kendilerini ve kendilerinden yana olanları düşünüyorlar.

Ben zanediyorumki bizi düşünen TİP. cidir. Çünkü kendileri de işçilikten yetişmişlerdir. Arkadaşlar binlerce işçi boş gezmektedir. Bunu s i z benden iyi bilmelisinizki ağanın derdini ağa, işçinin derdini işçi ve köylünün derdini köylü bilir.

Şimdi burada sizlere basit bir örneğini vererek geçiyorum işsizler iş için müracat yapıyor. onlarada hadi be ulan deniyor. Tabii demeğe hakkı vardır çünkü o bunu görmemiş.

İşte bunlara son vermek için, bir ve beraber olalım hakkımızı arayalım.

Parti haberleri

Son onbeş gün içinde gerek şehrimizde gerekse yurt sathında partimiz faaliyetlerine devam etmiştir.

Genel Başkanımız Mehmet Ali Aybar doğu illerimizde bir geziye çıkarak Hakkâri, Van, Ağrı ve Iğdırda birer konuşma yapmıştır. (Konuşma metinleri birinci sayfadadır)

Genel Başkanımız Mehmet Ali Aybar'a, Urfa Millet vekili Behice Boran, Diyarbakır Millet vekili Tarık Ziya Ekinci ve Genel Yönetim Kurulu üyeleri refakat etmişlerdir.

Şehrimizde ise Kozlu İhsaniye mevkiinde il teşkilatı bir salon toplantısı tertip ederek işçi kardeşlerimize bu günkü kapitalist idarenin ahlaksızlığı anlatılmış ve SOSYALİZMİN tek kurtuluş yolu olduğuna işaret edilmiştir.

İlgi ile izlenen bu toplantılar perdey pey devam edecektir.

29-30-31 Ekim günlerinde yapılacak Genel Yönetim Kurulu toplantısına iştirak etmek için Genel Yönetim Kurulu üyesi ve İl Başkanımız Hüsamettin Güven 28 Ekim Akşamı Ankaraya gitmiş ve dönmüştür.

Kıdem tazminatı

Baştarafı 2 de

natlarını öder.

5) Sigorta haklarını almak istiyen (hastalıktan veya ihtiyarlıktan sigortadan maaş hakeden) işçinin isteği üzerine işletme onun işini istop eder ve yine kıdem tazminatı hakkını öder.

6) Askerlik sebebiyle: Muzzaf veya ihtiyat askerlik için askere alınan bir işçinin, üç yıldan fazla çalışmışlığı varsa işletme onun kıdem tazminatınıda ödemek zorundadır.

Yukarıda saydığım altı sebepten dolayı işten çıkarılan veya çıkan işçinin kendisine kıdem tazminatı ödenir. Ayrıca iş kazası dolayısıyle veya eceliyle ölen işçilerin kanunî mirascılarına (yani veraset ilamındaki mirascılarına) kıdem tazminatı ödenir.

Gelecek sayıda kimler kıdem tazmintı alamaz ve kıdem tazminatın hesabı nasıl yapılır konularını anlatacağım. Haydi hoşça kal.

Yaz Kardeşim

Yaz kardeşim zengin fakir öğrensin
Ekmek yerine gayri emekçi yaz
Polis öğrensin savcı okusun
Baş yerine gayri emekçi yaz
Milletin sıkışmış kemerlerine
İşçinin ırgatın alın terine
Ocakta kopan bacağa, kırılan çeneye
Dert yerine gayri emekçi yaz
Hasretini çektiğimiz iyi günlerin
Sıcak odaların tok minderlerin
Bu ismi duyunca kuduranların
Ard yerine gayri emekçi yaz
Kazmanın sapına, küreğin yüzüne
Ocakta ölenlerin mezar taşına
Bütün işçilerin yanı başına
İş yerine gayri emekçi yaz
Duvarcı ustanın yapılarına
Köylü gardaşların kapılarına
İşsiz işçilerin keselerine
Boş yerine gayri emekçi yaz
Bunu yazanın boş kaynayan tenceresine
Ocaklardan gelen işçilerin sesine
Pavyonların kapısına, ocağın ağzına
Yaz kardeşim iş yerine gayri emekçi yaz
Bundan sonra partimizin adına
Kürsülerdeki hatiplerin soluna
Meclise gidecek mebusların koluna
Yaz kardeşim emekçi yaz

Parasız İlavemizi İsteyiniz

Cemiyette sınıflar

Tarih içinde, Sosyal hayat çok çeşitli ve karışıktır.

Cemiyet; yığınlarca insanın, en çeşitli sosyal şartların yanında, birbirine zıt isteklerin, eğilimleria mücadelesine bütün tarih içinde sahne olmuştur Bu mücadele, tek bir cemiyet içinden gayri, birbirlerine bağlı olarak, çeşitli cemiyetler, kavimler arasındada olmuştur. Hızlı ilerleme ve durgunluk barış ve savaş, inkilâp ve irtica, faşizm ve demokrasi devirleri durmadan birbirlerini takip eder. Ama birbirlerinin karşılıklı olarak hem sebebi hemde sonucudur.

Sosyal durumları farklı insanlar arasındaki zıtlıklar ve çatışmalar o cemiyetdeki sınıf ayrılıklarını verir.

Maddi üretim, sosyal hayatın meydanda olan en kesim unsuru olduğuna göre; Cemiyetin sınır ayırlıklarının nedeni olarakta insan guruplarının, Sosyal üretim sistemi içinde hangi yeri işgal ettiklerine bakıp, o insan guruplarının Üretim Araçları ile Üretim Münasebetleri arasındaki ilişkilerinin araştırılması gerekir.

Demakki, bir kısım insanların zengin ve imtiyazlı, diğer çoğunluk bir kısım insanlarında, fakir ve kula kul oluşlarının nedeni, Kapitalistlerin ve kokuşmuş burjuva toplumunda kapitalistlerin uşaklığını yapıp, dümen suyunda gidenlerin izah ettiği gibi. «Böyle gelmiş böyle gider.» (falanca adam gider falanca adam gelirse düzelir) şekli değil, şu yada bu sınıftan oluşlarıdır.

Üretim araçlarının sahibi olan patronlarla, uşaklarının çıkarları, üretim araçlarına sahip olmayan, sahip olmadıkları için istenilen malları meydana getirmek için güçlerini ve marifetlerini Patronların üretim araçları üzerinde bu araçlarla birlikte harcayan, emeği ile yaşıyan ve insana layık ücreti ele geçirmek zorunda, çabasında olan İŞÇİLERİN çıkarları daima birbirine zıttır.

Kapitalist toplumda Burjuvazi (zengin sınıfı) ve uşakları, başlıca üretim vasıtalarının mülkiyetini ellerinde bulundurur ve işçinin malını, yani iş gücünü, ücretli işini sömürerek çalışmadan yaşar. Cemiyetin hakim sınıfı odur Kapitalist cemiyetin başlıca üretim kuvveti İŞÇİ SINIFI olduğundan, Toplumsal emeğin meydana getirdiği muazzam servetler Burjuvazi (zenginler) tarafından elde edilir Emekçi İşçi sınıfının ise hiçbir şeyi yoktur.

Kapitalizmin sosyal sınıf ve tabakalarının temel özellikleri ayırt edilirken bu sınıf ve tabakaların iç ayrılıklarına da dikkat etmek lazımdır. Tekelci burjuvazi ile tekelci olmıyan burjuvazi arasındaki fark çok önemlidir. Burjuva cemiyetin politik hayatında bu farklılık büyük bir rol oynar.

Az gelişmiş Türkiyemizde bu gün milli burjuvaziye yardakçılık eden ve ORTANIN SOLU bağırtısıyla Halkın karşısına çıkan C.H.P ile Emperyalistlere yani sömürücü Kapitalist Amerika ya yardakçılık eden iktidar partisi (A.P) ve çevreleri vardır. Bu ikisinide birbirinden ayırmak kimlerin çıkarına çalıştıklarını bilmek gerekir. Bunun için İşçi, köylü, dargelirli memur, küçük esnaf, sanatkâr kendi partisi olan TİP in (işçi partisinin) çatısı altında toplanıp, demokratik yolla meclise girip milletvekilleri, bakanları ile az bir azınlığın menfaatine çalışan planı değiştirerek, tüm emekçilerin menfaatine işliyecek ekonomik p l a n l a m a y ı kurmaları gerekmektedir. Yoksa zaten bütün dertleri ve noksanlıkları (okulu, yolu, hastahanesi doktoru, ihtiyarlık garantisi v.s gibi ihtiyaçları olmıyan) meydanda olan Halkın karşısına yine bunlarla çıkıp, bütün bu noksanlıkların nasıl düzelece ğini izah edemiyen sadece biz koltuğa oturursak her şey düzelecek diyen ORTANIN SOLU C.H.P, nede Amerikan sermayesi ile tesisler kurup, gazoz fabrikalarının açılış merasimlerini yaparak halkın maddi ve manevi değerlerini istismar ederek sömürücü, Vurguncu, talancı savunuculuğunu yaparak, senin kendi örgütün olan partine Güneşi balçıkla sıvar gibi Gomonist damgasını vurarak koltuğu bırakmamak sevdasında olan iktidar partisi A.P, bu noksanlıkları gideremediği gibi toplum içindeki en büyük çelişmeyi meydana getirir.

işçi Nedir?

İşçi, bedeni ile çalışıp günlük ya da ayrılığı alan insan demek değildir. Bunun ötesinde işçi olmanın başka anlamları da vardır.

İşçi kanunların fakirler lehine çıkması için baskı rolü oynayan bilinçli -şuur lu- bir topluluktur.

Bu iş ise patron ve tüccar partilerine yalvarmakla, boyun eğmekle hattâ birkaç kişi için kara liste hazırlamakla olmaz. Kendi partisinden, yani İşçi Partisinden Meclise gelerek idareyi ele almakla olur.

İşçi demek, fakirler ve işçiler için kendi partisinin saflarında iktidar yarışı yapmak demektir.

Patron ve tüccar partilerine yaltaklanan sendikacılar işçilere ve işçi haklarına ihanet ediyorlar demektir.

Kendi partisine değil de patron ve tüccar partisine oy veren işçi, çolu ğunu çocuğunu, kendini ve bilcümle fakirleri düşünmüyor, onların hakkını patron ue tüccara teslim ediyor demektir.

Böyle işçiler ya daha uyanmamış, uykuda olanlardır yahutta patronların bilerek ya da bilmeyerek uşaklığını yapanlardır.

-Fark-

Sokakta bir çocuk gördüm
Yalıncak başı kabak;
Yüzü kirli,
boynu bükük
karnı aç

Yolda bir çocuk gördüm
Karnı tok, üstü pek
Yüzü temiz
boynu
dik.

Birinçisi senin, ikincisi onundur
Bilincisi ikincisinin kuludur.

Sabri Yıldırım

450 Milletvekili

(Baştarafı 1 nci sahifede)

Bir çok çalışma günü işçi ve köylünün temsilcisi daha doğrusu kendisinin meclise girmemesi için seçim kanunu değişti rilmek için uğraşılmış, Emekçi sınıfı savunan Çetin Altan'ın dokunulmazlığını kaldırarak susturmak için uğraşılmış ve sille tokat kavğalarla bir yılı doldurmuştur.

Bu senede halk lehine kanunlar çıkmayacak ve emekçi halkımızın sıkıntısı git gide artacaktır.

Biz çalışan sınıf Yani paramızla değil emeğimizle geçinenler meclise bizden yana aydınları ve kendi içimizden temsilcileri göndermedikçe de bu sıkıntılarımız bitmeyecek tir. Gelecek günler bunu bize daha iyi gösterecektir.

Sahibi
Hüsamettin Güzen
Sorumlu Müdür:
Ahmet Hamdi Dinler
7—Kasım—1967
Sayı: 3 Fiatı: 25 Kuruş
Yıllık Abone Fiatı 6 TL.

Dizgi, baskı
Bingöl Matbaası
Tel.2390 Zonguldak

FIKRA:

Sille

Bir yazar demişki:

— Luvr müzesini işçi ve köylü göremiyecek, ne yazık!..

Türk İşçisi ve köylüsü; feodalite ve burjuva artığı sanatı ne yapsın. Asıl amaç, kendi sanatını yaratması değil midir?

— O işi isterseniz burjuva özentilerine bırakalım!